

Briselē, 2021. gada 15. jūlijā
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2021/0218(COD)

10746/21
ADD 1

ENER 323
CLIMA 184
CONSOM 159
TRANS 469
AGRI 341
IND 192
ENV 511
COMPET 552
IA 133
CODEC 1074

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2021. gada 15. jūlijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2021) 557 final ANNEXES 1 to 2
Temats:	PIELIKUMI dokumentam - priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko attiecībā uz atjaunīgo energoresursu enerģijas izmantošanas veicināšanu groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1999 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK un atceļ Padomes Direktīvu (ES) 2015/652

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2021) 557 *final ANNEXES 1 to 2*.

Pielikumā: COM(2021) 557 *final ANNEXES 1 to 2*

Briselē, 14.7.2021.
COM(2021) 557 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMI

dokumentam

priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko attiecībā uz atjaunīgo energoresursu enerģijas izmantošanas veicināšanu groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1999 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/70/EK un atceļ Padomes Direktīvu (ES) 2015/652

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} -
{SWD(2021) 622 final}

I PIELIKUMS

Direktīvas (ES) 2018/2001 pielikumus groza šādi:

- (1) direktīvas I pielikuma tabulas pēdējo rindu svītrot;
- (2) direktīvā iekļauj šādu 1.a pielikumu:

“1.a PIELIKUMS

**NACIONĀLAIS ATJAUNOJAMO ENERGORESURSU SILTUMAPGĀDES UN
AUKSTUMAPGĀDES ĪPATSVARS ENERĢIJAS BRUTO GALAPATĒRĪNĀ 2020.–
2030. GADAM**

	Bāzlīnijas īpatsvara palielinājums (procentpunktos) (REF20/NEKP)	Iegūtais atjaunojamo energoresursu siltumapgādes un aukstumapgādes īpatsvars 2030. gadā procentpunktos, ieskaitot papildinājumus (minimums)
Beļģija	0,3 %	1,4 %
Bulgārija	0,9 %	1,4 %
Čehijas Republika	0,5 %	1,4 %
Dānija	0,9 %	1,4 %
Vācija	0,9 %	1,5 %
Igaunija	1,2 %	1,5 %
Īrija	2,1 %	2,9 %
Grieķija	1,6 %	2,0 %
Spānija	1,1 %	1,4 %
Francija	1,4 %	1,8 %
Horvātija	0,7 %	1,4 %
Itālija	1,2 %	1,6 %
Kipra	0,5 %	1,6 %
Latvija	0,8 %	1,0 %

Lietuva	1,6 %	2,0 %
Luksemburga	2,0 %	2,7 %
Ungārija	0,9 %	1,5 %
Malta	0,5 %	1,5 %
Nīderlande	0,7 %	1,4 %
Austrija	0,7 %	1,5 %
Polija	1,0 %	1,5 %
Portugāle	1,0 %	1,4 %
Rumānija	0,6 %	1,4 %
Slovēnija	0,7 %	1,4 %
Slovākija	0,3 %	1,4 %
Somija	0,5 %	0,8 %
Zviedrija	0,3 %	0,6 %”;

(3) direktīvas III pielikumu aizstāj ar šādu:

“DEGVIELU ENERĢIJAS SATURS

Degviela	Enerģijas saturs pēc masas (zemākā siltumspēja, MJ/kg)	Enerģijas saturs pēc tilpuma (zemākā siltumspēja, MJ/l)
DEGVIELAS, KO IEGŪST NO BIOMASAS UN/VAI BIOMASAS PĀRSTRĀDES DARBĪBĀM		
Biopropāns	46	24
Tīra augu eļļa (nerafinēta vai rafinēta, ķīmiski nemodificēta eļļa, ko spiežot, ekstrahējot vai ar līdzvērtīgiem paņēmieniem iegūst no eļļas augiem)	37	34
Biodīzeļdegviela — taukskābju metilesteris (no biomasas izcelsmes eļļas iegūts metilesteris)	37	33
Biodīzeļdegviela — taukskābju etilesteris (no biomasas izcelsmes eļļas iegūts etilesteris)	38	34

Biogāze, ko iespējams attīrīt līdz dabasgāzes kvalitātei	50	—
Biomases izcelsmes hidroapstrādāta (termoķīmiski apstrādāta ar ūdeņradi) eļļa, ko paredzēts izmantot dīzeļdegvielas aizstāšanai	44	34
Biomases izcelsmes hidroapstrādāta (termoķīmiski apstrādāta ar ūdeņradi) eļļa, ko paredzēts izmantot benzīna aizstāšanai	45	30
Biomases izcelsmes hidroapstrādāta (termoķīmiski apstrādāta ar ūdeņradi) eļļa, ko paredzēts izmantot reaktīvo dzinēju degvielas aizstāšanai	44	34
Biomases izcelsmes hidroapstrādāta (termoķīmiski apstrādāta ar ūdeņradi) eļļa, ko paredzēts izmantot sašķidrinātās naftas gāzes aizstāšanai	46	24
Biomases vai pirolizētas biomasas izcelsmes līdzpārstrādāta eļļa (rafinētavā pārstrādāta vienlaicīgi ar fosilo degvielu), ko paredzēts izmantot dīzeļdegvielas aizstāšanai	43	36
Biomases vai pirolizētas biomasas izcelsmes līdzpārstrādāta eļļa (rafinētavā pārstrādāta vienlaicīgi ar fosilo degvielu), ko paredzēts izmantot benzīna aizstāšanai	44	32
Biomases vai pirolizētas biomasas izcelsmes līdzpārstrādāta eļļa (rafinētavā pārstrādāta vienlaicīgi ar fosilo degvielu), ko paredzēts izmantot reaktīvo dzinēju degvielas aizstāšanai	43	33
Biomases vai pirolizētas biomasas izcelsmes līdzpārstrādāta eļļa (rafinētavā pārstrādāta vienlaicīgi ar fosilo degvielu), ko paredzēts izmantot sašķidrinātās naftas gāzes aizstāšanai	46	23
ATJAUNĪGĀS DEGVIELAS, KO VAR RAŽOT NO DAŽĀDIEM ATJAUNOJAMAJIEM ENERGORESURSIEM, TOSTARP NO BIOMASAS		
No atjaunojamajiem energoresursiem iegūts metanols	20	16
No atjaunojamajiem energoresursiem iegūts etanols	27	21

No atjaunojamajiem energoresursiem iegūts propanols	31	25
No atjaunojamajiem energoresursiem iegūts butanols	33	27
Fišera–Tropša dīzeļdegviela (sintētiskais ogļūdeņradis vai sintētisko ogļūdeņražu maisījums, ko paredzēts izmantot dīzeļdegvielas aizstāšanai)	44	34
Fišera–Tropša benzīns (no biomasas iegūts sintētiskais ogļūdeņradis vai sintētisko ogļūdeņražu maisījums, ko paredzēts izmantot benzīna aizstāšanai)	44	33
Fišera–Tropša reaktīvo dzinēju degviela (no biomasas iegūts sintētiskais ogļūdeņradis vai sintētisko ogļūdeņražu maisījums, ko paredzēts izmantot reaktīvo dzinēju degvielas aizstāšanai)	44	33
Fišera–Tropša sašķidrinātā naftas gāze (sintētiskais ogļūdeņradis vai sintētisko ogļūdeņražu maisījums, ko paredzēts izmantot sašķidrinātās naftas gāzes aizstāšanai)	46	24
<i>DME</i> (dimetilēteris)	28	19
No atjaunojamajiem energoresursiem iegūts ūdeņradis	120	—
<i>ETBE</i> (uz etanola bāzes iegūts etil- <i>terc</i> -butilēteris)	36 (no kuriem 37 % veido atjaunojamie energoresursi)	27 (no kuriem 37 % veido atjaunojamie energoresursi)
<i>MTBE</i> (uz metanola bāzes iegūts metil- <i>terc</i> -butilēteris)	35 (no kuriem 22 % veido atjaunojamie energoresursi)	26 (no kuriem 22 % veido atjaunojamie energoresursi)
<i>TAAE</i> (uz etanola bāzes iegūts <i>terc</i> -amiletilēteris)	38 (no kuriem 29 % veido atjaunojamie energoresursi)	29 (no kuriem 29 % veido atjaunojamie energoresursi)
<i>TAME</i> (uz etanola bāzes iegūts <i>terc</i> -amilmetilēteris)	36 (no kuriem 18 % veido atjaunojamie energoresursi)	28 (no kuriem 18 % veido atjaunojamie energoresursi)
<i>THxEE</i> (uz etanola bāzes iegūts <i>terc</i> -heksiletilēteris)	38 (no kuriem 25 % veido atjaunojamie energoresursi)	30 (no kuriem 25 % veido atjaunojamie energoresursi)
<i>THxME</i> (uz etanola bāzes iegūts <i>terc</i> -	38 (no kuriem 14 %	30 (no kuriem 14 %

heksilmetilēteris)	veido atjaunojamie energoresursi)	veido atjaunojamie energoresursi)
NEATJAUNĪGĀS DEGVIELAS		
Benzīns	43	32
Dīzeļdegviela	43	36
No neatjaunojamiem energoresursiem iegūts ūdeņradis	120	—”;

(4) direktīvas IV pielikumu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“ATJAUNĪGO ENERGORESURSU IEKĀRTU UZSTĀDĪTĀJU UN PROJEKTĒTĀJU APMĀCĪBA UN SERTIFIKĀCIJA”;

b) ievadteikumu un pirmo punktu aizstāj ar šādiem:

“Direktīvas 18. panta 3. punktā minēto sertificēšanas shēmu un apmācības programmu pamatā ir šādi kritēriji:

1. Sertifikācijas process ir atklāts, un dalībvalsts vai tās izraudzītā administratīvā struktūra skaidri definē tā norisi.”;

c) pielikumā iekļauj šādu 1.a un 1.b punktu:

“1.a Sertifikācijas iestāžu izdotie sertifikāti ir skaidri definēti un viegli identificējami darba ņēmējiem un profesionāļiem, kas meklē sertifikāciju.

1.b Sertifikācijas process uzstādītājiem dara iespējamu uzstādīt kvalitatīvas iekārtas, kas darbojas uzticami.”;

d) pielikuma 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Biomasas iekārtu, siltumsūkņu, seklo ģeotermālo, saules fotoelementu un saules siltumenerģijas iekārtu uzstādītāji sertifikātu saņem pēc akreditētas apmācības programmas apguves vai pēc apmācības akreditētā mācību centrā.

3. Apmācības programmu vai centru akreditē dalībvalstis vai to izraudzītās administratīvās struktūras. Akreditācijas struktūra nodrošina to, ka mācību centrā apmācības programmu iespējams apgūt nepārtraukti un ka apmācības programma ir pieejama visā reģionā vai valstī.

Mācību centra rīcībā ir jābūt pienācīgam tehniskajam nodrošinājumam apmācības nodrošināšanai, tostarp pietiekamam laboratoriskajam aprīkojumam vai attiecīgajām iekārtām.

Līdzās pamatapmācībai mācību centrs piedāvā īsākus iemaņu atsvaidzināšanas un prasmju pilnveides kursus, kas organizēti mācību moduļos un uzstādītājiem un projektētājiem dod iespēju apgūt jaunas kompetences, kā arī paplašināt un dažādot savas prasmes vairākās tehnoloģijās un to kombinācijās. Mācību centrs nodrošina apmācības pielāgošanu jaunām atjaunīgo resursu tehnoloģijām ēku, industrijas un lauksaimniecības jomā. Mācību centri atzīst iegūtās relevantās prasmes.

Apmācības programmas un moduļus izstrādā tā, lai atjaunīgo energoresursu iekārtu jomā nodrošinātu mūžizglītību, un tie ir saderīgi ar profesionālo apmācību pirmreizējiem darba meklētājiem un pieaugušajiem, kuri vēlas pārkvalificēties vai atrast jaunu darbu.

Apmācības programmas izstrādā tā, lai atvieglotu kvalifikācijas iegūšanu attiecībā uz dažādām tehnoloģijām un risinājumiem un novērstu ierobežotu specializāciju noteiktā zīmola vai tehnoloģijā. Apmācību var nodrošināt aprikojuma vai sistēmas ražotājs, institūti vai asociācijas.”;

- e) pielikuma 6. punkta c) apakšpunktā pievieno šādu iv) un v) punktu;
 - “iv) izpratne par priekšizpēti un projektēšanas pētījumiem;
 - v) ģeotermālo siltumsūkņu gadījumā — izpratne par urbšanu;”;

(5) direktīvas V pielikuma C daļu groza šādi:

- a) daļas 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

“5. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijās, e_{ec} , ietver emisijas, ko rada pats ieguves vai audzēšanas process; emisijas, ko rada izejvielu ievākšana, žāvēšana un uzglabāšana; emisijas no atkritumiem un noplūdēm; un ieguvē vai audzēšanā izmantoto ķīmikāliju vai produktu ražošanas radītās emisijas. Izejvielu audzēšanā uztverto CO_2 neietver. Aprēķinā izmanto D daļā noteiktās augsnes N_2O emisiju dezagregētās standartvērtības, ja tādas ir pieejamas. Faktisko vērtību vietā drīkst aprēķināt vidējās vērtības, kuru pamatā ir vietējā lauksaimniecības prakse, izmantojot datus par kādu lauku saimniecību grupu.

6. Veicot 1. punkta a) apakšpunktā minētos aprēķinus, siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījumus, ko nodrošina labāka lauksaimniecības pārvaldība, e_{sca} , piemēram, pāreja uz mazāku augsnes apstrādi vai atteikšanās no tās, uzlabota augseka, virsaugu izmantošana, ieskaitot kultūraugu pēcplaujas atlieku apsaimniekošanu, un organisko augsnes ielabotāju (piemēram, komposts, kūsmēslu fermentācijas digestāts) izmantošana, ņem vērā tikai tad, ja nav riska, ka tai būs negatīva ietekme uz biodaudzveidību. Turklāt sniedz pārliecinošus un verificējamus pierādījumus, ka oglekļa daudzums augsnē ir palielinājies vai ka ir paredzams, ka tas būs palielinājies laika posmā, kurā attiecīgās izejvielas audzētas, ņemot vērā emisijas, kas rodas, ja šāda prakse noved pie plašākas mēslošanas līdzekļu un herbicīdu izmantošanas¹.

- b) daļas 15. punktu svītro;
- c) daļas 18. punktu aizstāj ar šādu:

“18. Šīs daļas 17. punktā minēto aprēķinu vajadzībām sadalāmās emisijas ir šādas: $e_{ec} + e_l + e_{sca} +$ tās e_p , e_{td} , e_{ccs} un e_{ccr} daļas, kas rodas līdz tam procesa posmam (to ieskaitot), kurā tiek ražots kāds blakusprodukts. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība ir piešķirta kādā no iepriekšējiem aprites cikla posmiem, tad minēto emisijas apjomu kopsummas vietā aprēķinam

¹ Šādi pierādījumi var būt augsnes oglekļa mērījumi, piemēram, pirmais mērījums pirms audzēšanas un vēlāki mērījumi regulāros intervālos ik pēc vairākiem gadiem. Tādā gadījumā, pirms ir pieejams otrais mērījums, augsnes oglekļa pieaugumu aplēš, par pamatu ņemot reprezentatīvus eksperimentus vai augsnes modeļus. No otrā mērījuma to, vai ir vērojams augsnes oglekļa pieaugums, un tā apjomu nosaka pēc mērījumiem.”;

izmanto to emisiju apjomu daļu, kas kurināmā/degvielas starpproduktam piešķirta pēdējā šādā posmā. Biogāzes un biometāna gadījumā šajā aprēķinā ņem vērā visus blakusproduktus, uz kuriem neattiecas 7. punkts. Atkritumiem un atliekām emisijas neiedala. Šā aprēķina vajadzībām pieņem, ka blakusproduktiem ar negatīvu enerģijas saturu enerģijas saturs ir vienāds ar nulli. Uzskata, ka atkritumiem un atliekām, ieskaitot visus atkritumus un atliekas, kas iekļautas IX pielikumā, neatkarīgi no tā, vai tos pirms pārveidošanas galaproduktā pārstrādā starpproduktos, aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas līdz šo materiālu savākšanas procesam ir nulle. Uzskata, ka atliekām, kas nav iekļautas IX pielikumā un ir derīgas izmantošanai pārtikas vai barības tirgū, emisiju daudzums no izejvielu ieguves, novākšanas vai audzēšanas, e_{ec} , ir tāds pats, kāds ir to tuvākajam aizstājējam pārtikas un barības tirgū, kas ir iekļauts D daļas tabulā. Ja biomasas kurināmo/degvielu ražo rafinētavās, kuras nav pārstrādes stacijas apvienojumā ar katliem vai koģenerācijas blokiem, kas pārstrādes stacijai nodrošina siltumenerģiju un/vai elektroenerģiju, tad vieta, kur veic analīzes 17. punktā minētajiem aprēķiniem, ir rafinētava.”;

(6) direktīvas VI pielikuma B daļu groza šādi:

a) daļas 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

“5. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijās, e_{ec} , ietver emisijas, ko rada pats ieguves vai audzēšanas process; emisijas, ko rada izejvielu ievākšana, žāvēšana un uzglabāšana; emisijas no atkritumiem un noplūdēm; un ieguvē vai audzēšanā izmantoto ķīmikāliju vai produktu ražošanas radītās emisijas. Izejvielu audzēšanā uztverto CO_2 neietver. Aprēķinā izmanto D daļā noteiktās augsnes N_2O emisiju dezagregētās standartvērtības, ja tādas ir pieejamas. Faktisko vērtību vietā drīkst aprēķināt vidējās vērtības, kuru pamatā ir vietējā lauksaimniecības prakse, izmantojot datus par kādu lauku saimniecību grupu.

6. Veicot 1. punkta a) apakšpunktā minētos aprēķinus, siltumnīcefekta gāzu emisiju aiztaupījumus, ko nodrošina labāka lauksaimniecības pārvaldība, e_{sca} , piemēram, pāreja uz mazāku augsnes apstrādi vai atteikšanās no tās, uzlabota augseka, virsaugu izmantošana, ieskaitot kultūraugu pēcpļaujas atlieku apsaimniekošanu, un organisko augsnes ielabotāju (piemēram, komposts, kūsmēsļu fermentācijas digestāts) izmantošana, ņem vērā tikai tad, ja nav riska, ka tai būs negatīva ietekme uz biodaudzveidību. Turklāt sniedz pārliecinošus un verificējamus pierādījumus, ka oglekļa daudzums augsnē ir palielinājies vai ka ir paredzams, ka tas būs palielinājies laika posmā, kurā attiecīgās izejvielas audzētas, ņemot vērā emisijas, kas rodas, ja šāda prakse noved pie plašākas mēslošanas līdzekļu un herbicīdu izmantošanas².

b) daļas 15. punktu svītrot;

c) daļas 18. punktu aizstāj ar šādu:

² Šādi pierādījumi var būt augsnes oglekļa mērījumi, piemēram, pirmais mērījums pirms audzēšanas un vēlāki mērījumi regulāros intervālos ik pēc vairākiem gadiem. Tādā gadījumā, pirms ir pieejams otrais mērījums, augsnes oglekļa pieaugumu aplēš, par pamatu ņemot reprezentatīvus eksperimentus vai augsnes modeļus. No otrā mērījuma to, vai ir vērojams augsnes oglekļa pieaugums, un tā apjomu nosaka pēc mērījumiem.”;

“18. Šīs daļas 17. punktā minēto aprēķinu vajadzībām sadalāmās emisijas ir šādas: $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + tās e_p , e_{td} , e_{ccs} un e_{ccr} daļas, kas rodas līdz tam procesa posmam (to ieskaitot), kurā tiek ražots kāds blakusprodukts. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība ir piešķirta kādā no iepriekšējiem aprites cikla posmiem, tad minēto emisijas apjomu kopsummas vietā aprēķinam izmanto to emisiju apjomu daļu, kas kurināmā/degvielas starpproduktam piešķirta pēdējā šādā posmā.

Biogāzes un biometāna gadījumā šajā aprēķinā ņem vērā visus blakusproduktus, uz kuriem neattiecas 7. punkts. Atkritumiem un atliekām emisijas neiedala. Šā aprēķina vajadzībām pieņem, ka blakusproduktiem ar negatīvu enerģijas saturu enerģijas saturs ir vienāds ar nulli.

Uzskata, ka atkritumiem un atliekām, ieskaitot visus atkritumus un atliekas, kas iekļautas IX pielikumā, neatkarīgi no tā, vai tos pirms pārveidošanas galaproduktā pārstrādā starpproduktos, aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas līdz šo materiālu savākšanas procesam ir nulle. Uzskata, ka atliekām, kas nav iekļautas IX pielikumā un ir derīgas izmantošanai pārtikas vai barības tirgū, emisiju daudzums no izejvielu ieguves, novākšanas vai audzēšanas, e_{ec} , ir tāds pats, kāds ir to tuvākajam aizstājējam pārtikas un barības tirgū, kas ir iekļauts V pielikuma D daļas tabulā.

Ja biomasas kurināmo/degvielu ražo rafinētavās, kuras nav pārstrādes stacijas apvienojumā ar katliem vai koģenerācijas blokiem, kas pārstrādes stacijai nodrošina siltumenerģiju un/vai elektroenerģiju, tad vieta, kur veic analīzes 17. punktā minētajiem aprēķiniem, ir rafinētava.”;

(7) direktīvas VII pielikumā “ Q_{usable} ” definīcijā atsauci uz 7. panta 4. punktu aizstāj ar atsauci uz 7. panta 3. punktu;

(8) direktīvas IX pielikumu groza šādi:

(a) pielikuma A daļas ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Ievadmateriāli biogāzes ražošanai transportam un modernajām biodegvielām.”;

(b) pielikuma B daļas ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Ievadmateriāli tādu transporta biodegvielu un biogāzes ražošanai, kuru devums virzībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāju, kas noteikts 25. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, ir ierobežots.”.

II PIELIKUMS

Direktīvas 98/70/EK I, II, IV un V pielikumu groza šādi:

(1) direktīvas I pielikumu groza šādi:

(a) 1. zemspītras piezīmes tekstu aizstāj ar šādu:

“(1) Lieto testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 228:2012+A1:2017. Dalībvalstis var pieņemt analītisko metodi, kas noteikta standarta EN 228:2012+A1:2017 aizvietošanai, ja var pierādīt, ka ar to var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar aizvietoto analītisko metodi.”;

(b) 2. zemspītras piezīmes tekstu aizstāj ar šādu:

“(2) Specifikācijās norādītas “patiesās vērtības”. To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 “Nafta un līdzīgi produkti. Mērīšanas metožu un rezultātu precizitāte. 1. daļa. Testa metožu datu precizitātes noteikšana”, un, nosakot minimālo vērtību, ir ņemta vērā minimālā starpība, kas ir 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 aprakstītajiem kritērijiem.”;

(c) 6. zemspītras piezīmes tekstu aizstāj ar šādu:

“(6) Citi vienvērtīgie spirti un ēteri, kuru viršanas beigu punkts nepārsniedz standartā EN 228:2012+A1:2017 noteikto.”;

(2) direktīvas II pielikumu groza šādi:

(a) tabulas pēdējā rindā (“Taukskābju metilesteru saturs — EN 14078”) pēdējā ailē “Robežvērtības” un apakšailē “Maksimālā” ierakstu “7,0” aizstāj ar “10,0”;

(b) 1. zemspītras piezīmes tekstu aizstāj ar šādu:

“(1) Lieto testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 590:2013+A1:2017. Dalībvalstis var pieņemt analītisko metodi, kas noteikta standarta EN 590:2013+A1:2017 aizvietošanai, ja var pierādīt, ka ar to var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar aizvietoto analītisko metodi.”;

(c) 2. zemspītras piezīmes tekstu aizstāj ar šādu:

“(2) Specifikācijās norādītas “patiesās vērtības”. To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 “Nafta un līdzīgi produkti. Mērīšanas metožu un rezultātu precizitāte. 1. daļa. Testa metožu datu precizitātes noteikšana”, un, nosakot minimālo vērtību, ir ņemta vērā minimālā starpība, kas ir 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259-2:2017/A1:2019 aprakstītajiem kritērijiem.”;

(3) direktīvas IV un V pielikumu svītro.